

A város 12 pontján közlik ezentúl a munkaalkalmakat a munkakeresőkkel

Érdekes ujtás a munkaközvetítésben

(A Délmagyarország munkatársától.) Jelenfőlegteljes ujtást vezetett be a szegedi Hatósági Munkaközvetítő. Csütörtöktől kezdve minden héten valamennyi vámháznál plakátokon közlik a közönséggel a szegedi munkapiac állását, a munkakeresőket, valamint a munkaalkalmakat a különböző foglalkozási ágakban és szakmákban. Szegeden nyolc vámház van, amelyek falán minden héten új plakátok közlik a munkapiac jelentését.

A munkakeresők kényelmét szolgálja a Hatósági Munkaközvetítő, illetőleg a város népjóléti ügyosztályának másik szociális szándéku intézkedése is, amely már néhány napon belül megvalósításra kerül. Hogy a távolabbi

lakó munkakeresőknek ne kelljen állandóan a Munkaközvetítőben lesniük a munkaalkalmakat és az egész napokat járkálással eltölteniük, a Hatósági Munkaközvetítő a város négy pontján minden reggel állandó, lerögzített táblán közli a munkaalkalmakat. Dr. Kemény Tibor népjóléti tanácsnok már kiadta az utasítást a táblák elkészítésére, amelyeknek helyét az alsóvárosi templomkertben, az ujszegedi park elején, a templom előtt és a somogyitelepi villamos végállomásnál jelölje ki. Ezek azok a helyek, ahol a távolabbiak elhaladnak és így értesülnek a munkaalkalmakról anélkül, hogy a munkaközvetítő hivatalban kellene jelentkezniük.

Nyolc hónapi fogházra ítélték Brommer makói járásbirósági elnök uccai támadóját

(A Délmagyarország munkatársától.) Egy hónappal ezelőtt egy makói napszámos megtámadta az uccán Brommer Ödönt, a makói járásbiróság elnökét, aki teljesen gyanútlanul haladt a Lonovics-sugáruton, amikor a fiatalember elébeugrott és öklével többször az arcába sújtott. A legényt hiába igyekezett tárcsa megfékezni, csendőrök érkeztek, de azok sem bírtak vele, majd a rendőrök és csendőrök együttesen igyekeztek lefogni a dühöngő embert. Később munkások bekapcsolódtak a harcba, de így is csak nagynehezen lehetett a kézzel, lábbal, foggal hadakozó embert leteperni. Később mégis megint szembeszállt a rendőrökkel, levetette magát a földre, úgy, hogy kocsi kellett bevinni a rendőrségre. Megállapították, hogy az illető ifjú Marsi István napszámosmal azonos és az is kiderült,

hogy semmi oka nem volt az elnök elleni támadásra. Egyik barátjával lakodalomból tért hazafelé, egyszer csak kijelentette: „Az első embert, aki utunkba kerül, megverem...” Az első ember, akivel találkozott, Brommer elnök volt.

Marsit letartóztatták és a szegedi ügyészségi fogházba szállították. Szerdán tárgyalta az ügyet dr. Molnár István törvényszéki bíró. A járásbirósági elnök sérelmére elkövetett eszelekményen kívül hatósági közeg elleni erőszakkal is megvádolta az ügyészség. A legény azzal védekezett, hogy ittas volt. Dr. Vékas Bertalan ügyész a vádlott példás megbüntetését kérte.

A törvényszék nyolcnapos fogházra és 25 pengő pénzbüntetésre ítélte. Az ítélet nem jogerős.

Levélpapírt, lexikont, harisnyát, süveget lopott egy tisztviselő, száz pengőre ítélték

(A Délmagyarország munkatársától.) Szerdán délelőtt egy fiatal, családos köztisztviselő állott dr. Pauer Lóránt büntetőjárásbíró előtt megdöbbenő vádakkal terhelt. Az ügyészség egyrendbeli sikkasztás és négyrendbeli lopás vétsége címén emelt vádat ellene. A tárgyalásra több tanút idéztek meg és idézést kaptak a sértettek is, akik azután sorra vallomást tettek a kétségbesetten védekező fiatal tisztviselő ellen.

Abból, amit a tanúk vallottak, a következő tényállás bontakozott ki a bíróság előtt. A hivatalban, ahol a szerencsétlen megtévedt ember működött, már régebben is tűntek el apróbb tárgyak, amelyeknek azután nyoma is veszett. A tisztviselőre természetesen senki sem gyanakodott. Az elveszett tárgyak csekély értékűek voltak. Történt egyszer, hogy az egyik elcsesztettnek hitt tárgyat megtalálták a fiókiában. Feljelentést tettek ellene és a feljelentés alapján megtartott házkutatás alkalmával sorra előkerültek mindazon ingóságok, amelyek idők során eltűnedeztek. Így előkerült az egyik altiszt süvege, a főnökönek néhány levélpapírja és borítékja, egy idegen ur zoknija és két könyve, a főnök lexi-

kona, amelyet a tisztviselő vett át a postástól és végül egy darab léc, amely a raktárból tűnt el hónapokkal előbb.

A szerdai tárgyalás megnyitása után dr. Mezey Pál védő indítványozta, hogy a bíróság rendelje el a vádlott elmeállapotának a megvizsgálását, mert az a gyanú, hogy a vádlott, — ha ugyan ezeket a cselekményeket valóban elkövette — nem épelméjű. A bíróság azonban a kérelem teljesítését mellőzte, mert semmi jel sem mutat arra, hogy a vádlott ne lenne beszámitható.

A fiatal tisztviselő mindegyik vádponttal kapcsolatban tagadta bűnösségét. Elmondotta, hogy a sikkasztás tárgyát képező lexikont főnöke távollétében ő vette át a postástól, a csomagot kíváncsiságból felbontotta és elhatározta, hogy elolvassa a lexikont. Ezért nem szólt a főnöknek, sőt amikor jóval később a főnök érdeklődött a lexikon után, ijedtében letagadta, hogy azt átvette volna. Nem volt azonban szándékában annak eltulajdonítása. Az altiszt sapkájára vonatkozólag azt adta elő, hogy a sapkát a piacon vásárolta és nem lopta. A zoknikról és a könyvekről azt mondta, hogy azokat egy koci mellett találta, de

Az-ODOL fogpép
lággyabb, mint az
On fogzománca,
fogait és fog-
húsát épség-
ben tartja.

Tökéletesen
ártalmatlan.

nem akarta eltulajdonítani, csupán elmulasztotta a megtalálást bejelenteni. A lécre vonatkozólag pedig azzal védekezett, hogy azt nem ő vitte el, hanem azt már lakásában találta, amikor beköltözött. Tagadta, hogy a borítékokat jogtalanul vitte volna el, főnöke távollétében ő volt a helyettes és így a borítékokat neki is használni kellett, ezért voltak azok a fiókiában.

A bíróság kihallgatva a károsultakat, akik terhelő vallomást tettek. A főnök a lexikonra vonatkozólag elmondotta, hogy a tisztviselőt több ízben érdeklődött aziránt, hogy a lexikon nem érkezett-e meg, mindannyiszor tagadó választ kapott. A tisztviselő lekaparta a lexikonról a címzést, hogy ezáltal elkerülje a felfedeztetés veszelmét. Az altiszt elmondotta, hogy csak néhány percet hagyta süvegét az irodában, amikor visszament, már hiult helye volt. A süveg kétségtelenül az övé, a benne lévő jéről felismeri. A zokni tulajdonosa elmondotta, hogy előadást ment tartani a utcákban kocsiával megállott a vádlott hivatalának közelében, bement valóhová, azonban már néhány perc múlva észrevette, hogy oktatáskáját a kocsián hagyta. Mire azonban kirohant, a táskát eltűnt.

A bizonyítás befejezése után dr. Récey Dezső ügyész megbízott a vádlott szigorú megbüntetését kérte, dr. Mezey Pál védő pedig azzal érvelt, hogy a vádpontok legtöbbszörben legfeljebb jogtalan elcseszésről lehet szó, de lopásról semmiesetre sem.

A bíróság bűnösnek mondotta ki a vádlottat egy rendbeli sikkasztásban és három rendbeli lopásban, és ezért összbüntetésképpen 100 pengő pénzbüntetésre ítélte, de mellőzte a hivatalvesztés kimondását, elrendelte azonban, hogy az ítéletet jogerőre emelkedés után közöljék a tisztviselő felettes hatóságával.

Az elítélt tisztviselő az ítéletben megnyugodott és mivel az ügyész megbízott sem felbbezett, az ítélet jogerős.

Apia siriánál akasztotta fel magát az állástalan tisztviselő

(A Délmagyarország munkatársától.) Fábiánsebestyén község csendőrsége jelentette a szegedi ügyészségnek, hogy kedden reggel megdöbbenő öngyilkosságot fedeztek fel a községi temetőben. Gilicze Lajos volt községi tisztviselő édesapja sirián egy fára felakasztotta magát és mire rátaláltak, már halott volt. A megindult nyomozás megállapította, hogy a szerencsétlen ember éveken ezelőtt elvesztette állását és azóta sok mindenfélével foglalkozott, de megélni így sem tudott. Két évvel ezelőtt eltűnt a községből és azóta nem adott magáról életjelet. A napokban visszatért, de megérkezéséről senki sem tudott. A község határában bujkált és tegnap éjjel felakasztotta magát apja sirián. Miután kétségtelenül öngyilkosság történt, az ügyészség kiadta családja számára a temetési engedélyt.